

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

Панасова Т.Г.,

доцент кафедри хірургії та акушерства,

кандидат ветеринарних наук, доцент

В реаліях сьогодення навчальні заклади України, враховуючи досвід зарубіжних та вітчизняних колег, усе більше впроваджують віддалену форму навчання у освітній процес та пропонують різні методики її організації. У порівнянні із традиційними формами, така форма має ряд переваг, а саме: можливість навчатись за індивідуальним графіком у зручний для здобувача час; доступність до освітніх ресурсів; безперервність навчання; можливість паралельно навчатись за іншим напрямом, та без відриву від професійної діяльності та інші. Крім того, за такої форми освіти усі необхідні навчальні ресурси (курси лекцій, підручники, посібники, методичні рекомендації, тести тощо) зберігаються в єдиному електронному сховищі з постійним доступом до них [1, 2].

Проте, разом із перевагами дистанційне навчання має і ряд недоліків. Так, значна кількість студентів, що навчаються зокрема й на факультеті ветеринарної медицини, проживають у сільській місцевості та не мають широкосмугового доступу до Інтернету та необхідних технічних можливостей, які дозволяють якісно працювати з освітнім контентом. Заклади вищої освіти не підготовлені до впровадження дистанційного навчання: відсутність необхідного обладнання та освітньої платформи на власних ресурсах, низький рівень цифрової компетентності викладачів. Також до недоліків можна віднести й: відсутність ефективної комунікації із здобувачами вищої освіти, що ускладнює контроль самостійності виконання завдань; низька мотивація здобувачів своєчасності виконання завдань, позаяк більша частина навчального матеріалу винесена на самостійне опрацювання [3].

Для впровадження ефективної дистанційної освіти на факультеті ветеринарної медицини необхідно враховувати специфіку навчання здобувачів.

Так, на факультеті, як й на більшості інших факультетів, застосовуються такі форми навчання як: лекція, розповідь-пояснення, робота здобувачів із навчально-методичною літературою, демонстрування, спостереження, дослідні, лабораторні роботи, навчальна та виробнича практики.

Та для підготовки компетентного фахівця ветеринарної медицини здобувачі повинні набути такі практичні навички як: методики діагностики захворювань тварин, їх лікування, проведення оперативних втручань, що забезпечується при роботі з тематично хворими тваринами з використанням відповідного устаткування в навчально-наукових лабораторіях кафедр, клініках ветеринарної медицини, тваринницьких фермах. Такими практичними знаннями студенти в основному оволодівають під час лабораторних занять, навчальної та виробничої практики, при виконанні курсової роботи (історії хвороби тварини) з клінічних дисциплін.

Крім того, в умовах дистанційної освіти майже повністю виключається можливість проведення науково-дослідної роботи здобувачами, внаслідок відсутності доступу до тварин, навчально-наукових лабораторій кафедр та виробництва. За такої форми освіти також неможлива ефективна комунікація між факультетами ветеринарної медицини різних навчальних закладів, що в свою чергу, запобігає проведенню олімпіад зі спеціальності, конкурсів наукових робіт між здобувачами з метою обміну досвідом.

Все це обумовлює низький рівень дистанційної освіти на факультеті ветеринарної медицини і вимагає впровадження лише змішаної форми.

Висновки. Формами навчання на факультеті ветеринарної медицини в умовах дистанційної освіти можуть бути: проведення лекцій та індивідуальних консультацій в режимі он-лайн, робота здобувачів із навчально-методичною літературою. А такі форми як: лабораторні та дослідні роботи, навчальна та виробнича практики можуть впроваджуватися лише в умовах навчально-наукових лабораторій кафедр, тваринницьких ферм та клінік ветеринарної медицини очно.

Список використаних джерел

1. Простакова Ю. В. Дистанційне навчання у вищих навчальних закладах: сучасний стан та перспективи розвитку. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://e-journals.npu.edu.ua/index.php/ikt/article/download/116/pdf/>

2. Самолюк Н. Актуальність і проблемність дистанційного навчання [Електронний ресурс] / Н. Самолюк, М. Швець // Нова педагогічна думка. – 2013. – № 1.1. – С. 193. – Режим доступу до ресурсу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npd_2013_1_50.

3. Дистанційна освіта [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://mon.gov.ua/activity/education/distanczijna/distantciyna.html>.